

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.694 van 23 oktober 1996

A. 69.863/VI-13.316

In zake : **RHARIB** Mohamed,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre-Paul VAN GEHUCHTEN en
Mr. Jacques SAMBON, advocaten,
Wijnheuvelenstraat 227
1030 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar
Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Martine SCARCEZ, advocaat,
Edith Cavellstraat 66/1
1180 Brussel.

DE VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,

Gezien het op 15 juli 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Mohamed RHARIB de nietigverklaring vordert van de op 9 april 1996 ter kennis gebrachte ministeriële beslissing waarbij om redenen van openbare veiligheid aan zijn tewerkstelling een einde wordt gemaakt;

Gezien de gelijktijdig door dezelfde verzoeker ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de voormelde handeling;

Gezien de nota met opmerkingen van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 94 van de algemene procedureregeling en van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding;

Gelet op de beschikking van 25 september 1996, waarbij de neerlegging van het verslag wordt gelast en waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 14 oktober 1996;

Gelet op de kennisgeving van die beschikking en van het verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. SAMBON, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. SCARCEZ, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoeker, die de Marokkaanse nationaliteit bezit, is sedert 1992 bijzonder

leermeester islamitische godsdienst in de gemeentescholen van Anderlues. Tijdens de jaren 1988-1989 en 1989-1990 heeft hij tot ieders teverredenheid hetzelfde ambt uitgeoefend in de instellingen van de Franse Gemeenschap in Doornik.

2. Toen aan de Dienst Vreemdelingenzaken vragen waren gesteld betreffende een verzoek tot afwijking van de nationaliteitsvoorwaarde voor het jaar 1995-1996, heeft die dienst op 8 januari 1996 "om redenen van openbare veiligheid" een ongunstig advies gegeven; in dat advies staat dat de betrokkene "banden heeft met een extremistische islamitische beweging".

3. Op 27 maart 1996 richt de Minister-Presidente een als volgt gestelde nota tot het bestuur :

" Gelet op de stukken in dit dossier en inzonderheid op de ongunstige adviezen van de Dienst Vreemdelingenzaken, heb ik besloten de afwijking van de nationaliteitsvoorwaarde niet toe te kennen en een einde te maken aan de betaling van de weddetoelage van de heren BOUHAÏK, MATHLOUTHI en RHARIB met ingang van 6 april 1996, de dag waarop de paasvakantie begint.

U gelieve mij een besluit tot afwijking voor te leggen voor de voorbije maanden waarin de betrokkenen hun ambt van leermeester islamitische godsdienst hebben uitgeoefend.

Voorts vraag ik u zo spoedig mogelijk van mijn beslissing kennis te geven aan de betrokkenen en aan de onderwijsorganiserende instanties en er daarbij voor te zorgen dat in de motivering van die beslissing niet wordt verwezen naar het ongunstige advies van de Dienst Vreemdelingenzaken. Ik wens immers dat u alleen vermeldt dat die beslissing om redenen van openbare veiligheid wordt genomen."

Die nota bevat de bestreden beslissing. Ze wordt op 3 april in de volgende bewoordingen ter kennis van de gemeente Anderlues gebracht :

" Ik heb de eer u mee te delen dat de Minister-Presidente, belast met onderwijs, om redenen van openbare veiligheid besloten heeft om met ingang

van 6 april 1996 een einde te maken aan de tewerkstelling van de heer Mohamed RHARIB.

Bijgevolg zal de Franse Gemeenschap, de subsidiërende overheid, de betaling bij wijze van voorschot van de weddetoelage van de heer Mohamed RHARIB vanaf de voormelde datum niet meer ten laste kunnen nemen.

Wat de periode van 1 september 1995 tot 6 april 1996 betreft, leg ik nu een ontwerp van besluit tot afwijking van de nationaliteitsvoorwaarde ter ondertekening aan mevrouw de Minister voor. Ik zal niet nalaten u van haar beslissing op de hoogte te brengen.

Deze nota wordt u in triplo gestuurd, waarvan een exemplaar voor de voormelde persoon is bestemd. Hij dient op één exemplaar de vermelding "mij bekend" aan te brengen, het te dateren en te ondertekenen, waarna dat document via u naar het bovenvermelde adres moet worden teruggestuurd."

4. Op 9 april 1996 deelt de gemeente Anderlues aan verzoeker mee dat "de Minister-Presidente besloten heeft om aan uw tewerkstelling een einde te maken";

Overwegende dat de zittingsnota's van de partijen, die stukken zijn waarin de procedureregeling niet voorziet, uit de debatten geweerd moeten worden;

Overwegende dat de kennisgevingen van 3 en 9 april 1996 verkeerdelijk vermelden dat de ministeriële beslissing van 27 maart 1996 een einde maakt aan de tewerkstelling van verzoeker, terwijl bij die beslissing in feite geweigerd wordt een afwijking van de nationaliteitsvoorwaarde toe te staan en als gevolg daarvan de betaling van de weddetoelage wordt stopgezet; dat ervan uit moet worden gegaan dat zulks het onderwerp van het beroep is;

Overwegende dat de verwerende partij de niet-ontvankelijkheid ratione temporis van het beroep opwerpt om reden dat het beroep op 15 juli 1996 is

ingesteld, terwijl van de bestreden handeling op 9 april 1996 aan de verzoeker kennis is gegeven;

Overwegende dat naar luid van artikel 19, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de verjaringstermijnen voor de beroepen bedoeld bij artikel 14, eerste lid, alleen een aanvang nemen op voorwaarde dat de betekening ervan het bestaan van die beroepen alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen vermeldt; dat, doordat die vermelding niet voorkomt op de brief van 9 april, noch overigens op die van 3 april, de termijn om in rechte op te treden nog steeds niet is ingegaan; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker een middel, het derde van zijn verzoekschrift, ontleent aan de schending van de rechten van verdediging en van het beginsel van behoorlijk bestuur; dat hij in wezen betoogt dat de ten aanzien van hem genomen beslissing, door haar zwaarwichtigheid, pas kon worden genomen als hij eerst over de mogelijkheid had beschikt de hem voorgeworpen feiten na te gaan en zich te verdedigen, en als de overheid, na zijn verhoor, met kennis van zaken uitspraak had kunnen doen, en dat dit verhoor des te noodzakelijker was daar die beslissing op zijn persoonlijk gedrag stoelde;

Overwegende dat de weigering om de gevraagde afwijking toe te staan en de daaruit voortvloeiende beslissing om de betaling van de weddetoelage stop te zetten in feite steunen op de bewering van de Dienst Vreemdelingenzaken als zou verzoeker "banden hebben met een extremistische islamitische beweging"; dat het daarbij ontegensprekelijk gaat om zware maatregelen die zijn genomen wegens zijn persoonlijk gedrag dat, als wat beweerd wordt juist is, een bepalende invloed zou kunnen

uitoefenen op het onderwijs dat hij verstrekt; dat de verwerende partij, ondanks het onderzoek dat zij heeft gedaan, geen enkele bepaling heeft kunnen voorleggen die haar verplicht het advies van de Dienst Vreemdelingenzaken in te winnen alvorens zich uit te spreken over een aanvraag om afwijking van de nationaliteitsvoorwaarde; dat dit advies, bij ontstentenis van zulk een bepaling, facultatief van aard is en de met beslissingsbevoegdheid beklede overheid niet bindt; dat die overheid dat advies dan ook niet kan aanvoeren om haar eigen beoordelingbevoegdheid niet te hoeven uitoefenen; dat zij, gelet op de zeer nadelige gevolgen die de weigering van de afwijking voor de betrokkene zou hebben, deze vooraf diende te horen om vrij en met kennis van zaken een beslissing te kunnen treffen, te meer daar alle verslagen over de wijze waarop hij zijn ambt van leermeester islamitische godsdienst vervulde gunstig waren; dat het beginsel "audi et alteram partem" in casu toegepast dient te worden; dat het verdedigen van de thesis van de verwerende partij als zou zij verzoeker niet hebben behoeven te horen doordat haar bevoegdheid door het voormelde advies gebonden was, bovendien tot gevolg zou hebben dat verzoeker geen enkele daadwerkelijke rechtshulp zou kunnen genieten; dat het middel kennelijk gegrond is; dat het middel voldoende redenen biedt om de bestreden handeling te vernietigen; dat er geen grond is om in te gaan op de overige middelen, die, gesteld dat ze gegrond zijn, niet tot een ruimere nietigverklaring zouden kunnen leiden, noch om in te gaan op de vordering tot schorsing, die ten gevolge van de vernietiging van de bestreden handeling doelloos is geworden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de ministeriële beslissing dd. 27 maart 1996 waarbij om redenen van openbare veiligheid geweigerd wordt een afwijking van de nationaliteitsvoorwaarde toe te kennen aan Mohamed RHARIB, bijzonder leermeester islamitische godsdienst.

Artikel 2.

Er is geen grond meer om over de vordering tot schorsing uitspraak te doen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op drieëntwintig oktober 1900 zesennegentig door :

de Hr. ANDERSEN, kamervoorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.